

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2401/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.37.176/2024/2. számú végzése, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be, amelyben a Kúria Kfv.VII.37.176/2024/2. számú végzése, a Szegedi Törvényszék 9.K.701.096/2022/16-II. számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.653/2023/2. számú végzése, valamint a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kalocsai Járási Hivatal (a továbbiakban: Hatóság) BK-014/NEO-13435-10/2020 számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (1) és (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az indítványozók továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (a továbbiakban: Eütv.) 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja Alaptörvénnyel való összhangjának a vizsgálatát is indítványozták az Alaptörvény II. cikke sérelmére hivatkozva.
- [3] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [4] A Hatóságot a területileg illetékes iskolavédőnő arról tájékoztatta, hogy indítványozó2. az életkorához kötött kötelező, 12 éves korban esedékes hepatitis B elleni védőoltásban nem részesült. Ezt követően a Hatóság BK-04/NEO/13435-

2/2022. iktatószámú levelében tájékoztatta indítványozó1.-et a szóban forgó védőoltási kötelezettségről és felszólította a pótlásra. Indítványozó1. válaszlevelében előadta, hogy a gyermek az oltás napján beteg volt, ezen kívül a hepatitis B oltást már megkapta egy osztrák orvostól, az újabb oltás törvénysértő lenne.

- [5] A Hatóság BK-014/NEO-13435-10/2020 számú határozatával ezután arra kötelezte indítványozó1.-et mint az ügyben érintett kiskorú indítványozó2. törvényes képviselőjét, hogy meghatározott időpontban (indítványozó2.-vel) jelenjen meg az iskolaorvosnál az elmaradt iskolai kampányoltás pótlása céljából. Döntésének indokolásában kitért arra, hogy az Eütv. 110. § (2) bekezdése értelmében az egészségügyi kiskönyvben szereplő oltóorvos Magyarországon nem jogosult önálló orvosi tevékenység végzésére, továbbá a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. § (9) bekezdése szerint oltóorvosnak sem tekinthető, így nem jogosult ezen tevékenység végzésére. A Hatóság ezek alapján megállapította, hogy indítványozó1. megsértette a Rendelet 5. § (5) bekezdésében, valamint 5. § (9) bekezdésében foglaltakat, ezért a Hatóság a figyelmeztetés szankciót alkalmazta és felszólította az indítványozó1.-et, hogy a jövőben tartózkodjon a közigazgatási szabályszegéstől.
- [6] E végleges határozattal szemben indítványozó1. keresetet terjesztett elő és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a Hatóság törvénysértően nem fogadja el a gyermeke által felvett kötelező védőoltások igazolását és törvénysértően igyekszik a már felvett oltások ismételt felvételére. A Kp. 38. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze a Hatóságot gyermeke oltásai igazolásának az elfogadására. Ezen kívül kiemelendő, hogy az indítványozó1. keresetlevelében kérte, hogy a bíróság tartson tárgyalást az ügyben. Az ügyben eljáró Szegedi Törvényszék 2023. január 10. napjára tárgyalást tűzött ki, ezt megelőzően 2023. január 9-én indítványozó1. beadványában kérte annak elhalasztását. Az indítványozó1. a következő tárgyaláson sem jelent meg, ám idézése nem volt szabályszerű. Az újólal kitűzött tárgyalást megelőzően indítványozó1. ismételten megbetegedésére hivatkozva kérte annak elhalasztását. A Szegedi Törvényszék ezt követően elutasította indítványozó1. igazolási kérelmét, majd pedig a Kp. 82. §-a alapján megszüntette, figyelemmel arra, hogy az indítványozó1. a tárgyalást elmulasztotta, a Hatóság pedig nem kérte annak megtartását. Az indítványozó1. fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a Szegedi Törvényszék végzését helyben hagyta.
- [7] Végül a Kúria Kfv.VII.37.176/2024/2. számú végzésével indítványozó1. által benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) és *ab*) alpontja alapján.

- [8] A Kúria döntésének indokolásában kiemelte, hogy az ügyben eljáró bíróságok lefolytatták mind a Kp. 82. §-a szerinti megszüntetési feltétel, mind pedig az objektív jogvédelmi szempont meglétének vizsgálatát. Utóbbit nem tudták az eljáró bíróságok azonosítani.
- [9] 2. Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [10] 2.1. Kérelmükben az összes, ügyben született döntés alaptörvény-ellenességét állították az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. Az alaptörvény-ellenesség indokát indítványozó1. mind a saját nevében, mind pedig az ügyben érintett kiskorú (indítványozó2.) nevében állította.
- [11] 2.1.1. A szülő, vagyis indítványozó1. az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (2) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésére hivatkozott.
- [12] Meglátása szerint a Kúria nem tett eleget a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettségének azzal, hogy az eljárás törvényes megszüntetése mellett döntött. Az indítványozó a Kúria Kfv.VII.37.176/2024/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességével összefüggésben arra hivatkozott még, hogy felülvizsgálati kérelmében foglaltakra a Kúria nem reagált, ezáltal sértette a tisztességes eljárás követelményét. Indítványozó szerint „a Kúrai ítélet szerint a hatóságoknak, a bíróságoknak nem feladata, az csak a szülő feladata, ha a szülő bármely okból — anyagi, vagy egyéb meggyőződésből — nem rendelt ki szakértőt, a gyermeke jogszerűen belehalhat egy oltásba! Nem kell vizsgálni azt, hogy az oltásra kötelezett érdekében áll-e az oltás felvétele, osztársadalmi érdekből és hatósági hanyagságból a gyermekek élete veszélyeztethető!” Emiatt az indítvány szerint a Kúria döntése sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és az „emberi élethez és egészséghez való jogot”.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.653/2023/2 számú végzése alaptörvény-ellenességével összefüggésben arra hivatkozott, hogy „nem tett eleget a Kp. 85. §. (3) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettségének, miszerint a bíróság hivatalból veszi figyelembe a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni, s ennek megfelelően az elsőfokú hatóságot új eljárás keretében nem hívja fel az alperesi döntés megsemmisítésére”. Az indítvány fikciónak minősíti a közelebbről meg nem jelölt bíróság azon megállapítását, hogy a Hatóság döntése végrehajthatatlan, ez ellentétes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 132. §-ával. Az indítvány szerint „[a] bíróság feladata, hogy jogvédelmet nyújtson törvénysértő intézkedésekkel szemben, fikcióra alapozva nem tagadhatja meg kötelezettségét, ellenben jelen esetben a bíróság nem tett eleget kötelezettségének, amellyel súlyos jogszabálysértést követett el”. Az indítványból nem azonosítható

szintű bíróság egyértelműen túllépte hatáskörét, mert az oltás megismételhetősége kérdésében kizárólag orvos jogosult dönteni. „A bíróság vélelme törvénysértő és életszerűtlen. Életszerűtlen, hogy egy oltóorvos egy hatósági határozatban megfogalmazott kötelezést majd hivatalból felül mer bírálni, s az is, hogy az oltóorvos döntése alapján majd az alperesi határozat végrehajtását nem fogja követelni a végrehajtó.”

- [14] 2.1.2. Az indítvány az indítványozó2., vagyis a kiskorú gyermek tekintetében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, valamint XX. cikk (1) bekezdése sérelmét jelölte meg.
- [15] Az Alaptörvény II. cikkének sérelmét abban látja az indítvány, hogy az „alperes és a bíróság” az emberi élet védelme érdekében köteles vizsgálni, hogy az elrendelt oltás végrehajtása „nem kerül-e az oltásra kötelezett életébe, vagy az egészsége nem károsodik-e tőle, amennyiben felmerül az egészségkárosító hatás, akkor az oltás elrendelésének nincs helye!” Az indítvány szerint lényeges kérdés, hogy az oltás elrendelése a gyermek érdekében áll-e. A „bíróság” a Kp. 78. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt kötelezettség alól mentesítette magát, továbbá az „Alaptörvény II. cikk (1) bekezdése” alóli kötelezettségét sem tartotta be, hiszen vizsgálnia kellett volna, hogy „a beleegyezési képességgel nem rendelkező felperes gyermekének az oltása csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozásnak minősül-e”. Ezen alaptörvényi rendelkezés sérelmére vezetett az is, hogy az „alperes határozatát nem semmisítette meg”. Ezzel összefüggésben az indítvány számos, interneten fellelhető statisztikai adatra is hivatkozott, arra vonatkozóan, hogy melyik évben, hány ember vesztette életét az oltások következtében. Ebből arra következtet, hogy a kötelező oltások jelenlegi rendszere alaptörvénysértő, „így II. r. panaszos oltásra kötelezése is és az emberölés előkészületét követi el mindenki, aki megpróbál egy emberi élet kioltására alkalmas beavatkozásra kötelezni valakit!”. Azzal, hogy a törvényszéki és ítéltáblai végzés meghatározott oltások felvételére kötelezése elleni keresetet vizsgálat nélkül elutasította, indítványozó2. önrendelkezési jogát sértette és emberi méltóságától megfosztotta. Az indítványozó2.-ben az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy nem kíván semmilyen oltást felvenni, ezt a meggyőződését a „Törvényszék, az Ítéltábla és a Kúria semmibe vette, lényegében az oltások felvételére kötelezte, amellyel súlyosan sértette az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerinti lelkiismereti és vallásszabadságát, „annak megsértése útján pedig emberi méltóságát is”.
- [16] Azzal, hogy indítványozó2.-öt „azon állítólagos tudományos álláspont alapján, miszerint az ő oltása járványokat előzhet meg, oltásra kötelezik, az oltásra kötelező hatóságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást, jogellenes, amellyel sértik az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését”.

- [17] 2.2. Az indítványozók fentiekén túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alaptörvény II. cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítvány szerint senki nem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.
- [18] Végül az indítvány több nemzetközi egyezmény sérelmére is hivatkozott, így megjelölte az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét; Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezményt, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2002. évi VI. törvény (a továbbiakban együtt: Oviedoi Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban együtt: EJEE) 3. és 4. cikkének sérelmét, valamint a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikk 1. pontjának, 6. cikkének, 24. cikk 3. pontjának sérelmét.
- [19] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [20] 3.1. Az indítványozók jogi képviselője a Kúria végzését 2024. május 6-án vette kézhez, alkotmányjogi panaszát pedig 2024. május 7-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – nyújtotta be. Az indítványozó1. alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban felperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Indítványozó2. kiskorú pedig az ügyben érintettnek tekinthető, mivel az őt érintő védőoltás beadására való kötelezés tárgyában indult az eljárás.
- [21] Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Szegedi Törvényszék, valamint a Fővárosi Ítéltábla végzéseit is támadták.
- [22] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).

- [23] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Szegedi Törvényszék 9.K.701.096/2022/16-II. számú végzését, és a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.653/2023/2. számú végzését külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Szegedi Törvényszék 9.K.701.096/2022/16-II. számú végzésének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.653/2023/2 számú végzésének állított alaptörvényellenessége is vizsgálható jelen eljárásban {lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]}.
- [24] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Erre figyelemmel az indítvány e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [25] Az indítványozók zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkoztak, de állították az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sérelmét is.
- [26] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]}, így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [27] 3.2. Az indítványozók hivatkoztak az Oviedo-i Egyezmény, az EJEE, valamint a New Yorki Egyezmény rendelkezései megsértésére. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alaptörvény 24. cikk f) pontja, valamint az Abtv. 32. §-a alapján a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki a hatásköre, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör indítványára.
- [28] Tekintettel arra, hogy az indítványozók az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközése vizsgálatának indítványozására nem rendelkeznek jogosultsággal, valamint figyelemmel arra is, hogy bírói döntések nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára nincs az Alkotmánybíróságnak hatásköre, ezen indítványi elem érdemi vizsgálatára sem volt lehetőség.
- [29] 3.3. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [30] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés,

bírói döntés miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.

- [31] Az indítványozók mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind 27. § (1) bekezdése szerinti panaszukban valójában a hazai oltási rendszer, valamint az indítványozókat oltásra kötelező hatósági döntés kritikáját fogalmazták meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [32] Mindazonáltal a Szegedi Törvényszék 9.K.701.096/2022/16-II. számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.653/2023/2. számú végzése, valamint a Kúria Kfv.VII.37.176/2024/2. számú végzése sem érinti az indítványozók oltásra való kötelezését, hanem az eljárási szabályokból következő, alaki feltételeknek nem megfelelő indítványozói magatartás jogkövetkezményét állapították meg: megszüntették az eljárást. Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a bíróságok eljárást megszüntető végzése miatt és mennyiben érintik az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét.
- [33] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése megjelölésével az indítványozók több, Eütv.-beli rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, ugyanakkor nem fejtették ki, hogy az Eütv. rendelkezései miatt okozzák a megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Ezzel összefüggésben arra is utal az Alkotmánybíróság, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály *alkalmazása* folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt rendelkezéseit az alapügyben eljárt, egyik jogalkalmazó szerv sem alkalmazta döntésében. Mindezek alapján az Eütv. 42. § (1) bekezdés *c*) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés *aa*) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételnek sem {lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók sérelmének lényege az életkorhoz kötött védőoltások kötelező jellege. Az Alkotmánybíróság a kötelező védőoltások alkotmányjogi vetületével részletesen foglalkozott 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatában. A határozat rögzítette, hogy „[t]ekintettel a természettudományos

előfeltevésekre, az [...] előírt, életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez". Az Alkotmánybíróság határozatában megállapította, hogy „az alkotmánybírósági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől az egész társadalmat a járványok megjelenésétől". Kimondta továbbá, hogy „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit. Mivel a védőoltások az érintett egyén és a társadalom többi tagjának egészségét védik, a gyermekeknek érdekük fűződik ahhoz, hogy megkapják az életkorhoz kötött védőoltásokat. Továbbá a gyermekközösségek tagjainak érdekük fűződik ahhoz, hogy a közösség tagjai minél nagyobb számban legyenek immunizáltak” (lásd különösen az Indokolás [41]–[43] bekezdéseit).

- [35] Az Alkotmánybíróság továbbá a védőoltási és oltóorvosi rendszerrel foglalkozott 3114/2022. (III. 23.) AB határozatában. Az Alkotmánybíróság e döntésében hangsúlyozta továbbá, hogy az „életkorhoz kötött kötelező védőoltás oltóhelyen végezhető. A gyermekeket 6 éves korukig tehát házi gyermekorvosuk oltja, a 6 éves oltás idején ugyanis a gyermekek egy része még óvodás, más részük pedig már általános iskolai tanulmányait folytatja. 11 éves korban azonban már (és még) valamennyi gyermek tanköteles, így az iskolában könnyen utolérhető, az oltások elvégzése rendkívül hatékony, gyors és könnyen visszakövethető. Ebben az életkorban jellemzően a gyermekek sem ragaszkodnak már oly nagy mértékben szüleik jelenlétéhez az oltás idején, és az oltóorvos személye sem bír különösebb jelentőséggel számukra” (lásd: Indokolás [80]).
- [36] Az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasz alapján nem látott okot a korábban tett elvi jellegű megállapításainak felülvizsgálatára; ellenkezőleg, kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybírósági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint az egész társadalmat a járványok megjelenésétől {3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [43]}.
- [37] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozók nem fejtették ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogok sérelme miben áll. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az

Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezések alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztották alá a Kúria Kfv.VII.37.176/2024/2. számú végzésének, a Szegedi Törvényszék 9.K.701.096/2022/16-II. számú végzésének, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.653/2023/2. számú végzésének, valamint az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontjának; 57. § (2) bekezdésének; 58. §-ának; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontjának aggályosságát. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.

- [38] 4. A fentiek szerint az Alkotmánybíróság nem talált olyan okot, amely indokolta volna az indítvány befogadását és annak érdemi elbírálását, ezért azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja szerint visszautasította.

Budapest, 2025. április 1.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró